

Daniel Kitabı - Sayı Yetmiş Yedi

Peygamberlikteki Paralelin Açığa Çıkarılması: 1863'te Laodikya Adventizmi ve Kutsal Kitap Tipolojisi

Jeff Pippenger
2024-02-10

1863'teki Laodikya Adventizmi'nin isyanı, Eriha'nın yeniden inşasına karşı ilan edilen lanetle simgelenmiştir.

Yeşu o zaman onlara ant verdirerek şöyle dedi: Rab'bin huzurunda lanetli olsun, kalkıp bu Eriha kentini kuran kişi; temelini ilk oğlunun canı pahasına atacak ve kapılarını en küçük oğlunun canı pahasına takacaktır. Yeşu 6:26.

1863'teki Laodikya Adventizminin isyanı, yapıcılarının köşe taşını reddetmesiyle simgelenmiştir.

İsa onlara dedi: "Kutsal Yazılar'da hiç okumadınız mı: 'Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu; bu Rabbin işidir ve gözümüzde harikadır?'" Bunun için size diyorum: Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve onun meyvelerini veren bir ulusa verilecektir. Matta 21:42, 43.

1863'te Laodikya Adventizmi'nin isyanı, Harun'un altın buzağısıyla simgelenmiştir.

Çünkü bana, "Önümüzden gitsinler diye bize ilahlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından çıkaran şu Musa'nın başına ne geldiğini bilmiyoruz," dediler. Ben de onlara, "Kimin üzerinde altın varsa, onu çıkarıp getirsin," dedim. Böylece bana verdiler; ben de onu ateşe attım ve bu buzağı çıktı. Ve Musa halkın çıplak olduğunu görünce; (çünkü Harun onları düşmanları arasında utanca uğratacak şekilde çıplak bırakmıştı). Çıkış 32:23-25.

1863'teki Laodikya Adventizmi'nin isyanı, Yerovam'ın iki altın buzağısıyla sembolize edilmiştir.

Bu halk Yeruşalim'de Rab'bin evinde kurban sunmaya giderse, o zaman bu halkın yüreği yine efendilerine, hatta Yahuda Kralı Rehavam'a dönecek; beni öldürecekler ve yine Yahuda Kralı Rehavam'a dönecekler. Bunun üzerine kral danıştı ve iki altın buzağı yaptı; onlara dedi ki: Sizin için Yeruşalim'e çıkmak fazla zahmet. İşte ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkaran tanrıların. Buzağılardan birini Beytel'e, ötekini de Dan'a koydu. 1 Krallar 12:27-29.

1863'teki Laodikya Adventizmi'nin isyanı, eşek ile aslanın arasında ölen Yahuda'dan gelen peygamberle simgelenmiştir.

Ekmeğini yedikten ve içtikten sonra, geri getirdiği peygamber için eşeği eyerledi. O yola koyulunca, yolda bir aslan peygamberle karşılaşmış onu öldürdü; cesedi yolun üzerine atılmış haldeydi, eşek onun yanında duruyordu, aslan da cesedin yanında duruyordu. 1. Krallar 13:23, 24.

1863'teki Laodikya Adventizmi'nin isyanı, Eski İsrail'in çölde dolaşmalarını başlatan onuncu sınamasıyla temsil edilmiştir.

Ama ben yaşadığım sürece, Rab'bin yüceliği bütün yeryüzünü dolduracaktır. Çünkü Mısır'da ve çölde yaptığım yüceliğimi ve mucizelerimi görmüş, buna rağmen şimdiye dek on kez beni sınamış ve sesime kulak asmamış olan bütün bu kişiler, andolsun, atalarına yemin ettiğim o ülkeyi kesinlikle görmeyecek. Beni kızdıranlardan hiçbiri onu görmeyecek. Ama kulum Kaleb, içinde başka bir ruh bulunduğu ve beni bütünüyle izlediği için, gittiği o ülkeye onu ben götüreceğim; soyu da orayı mülk edinecek. Sayılar 14:21-23.

Havari Pavlus öğretti:

Bütün bu şeyler onlara ibret örnekleri olarak oldu; ve çağların sonuna erişmiş olan bizlerin uyurulması için yazılmıştır. 1 Korintliler 10:11.

O peygamberlik ilkesi hakkında yorum yaparken, Bayan White şöyle dedi:

“Eski peygamberlerin her biri, kendi zamanları için olduğundan daha çok bizim zamanımız için konuşmuştur; öyle ki, onların peygamberlikleri bizim için yürürlüktedir. ‘Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.’ 1 Corinthians 10:11. ‘Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.’ 1 Peter 1:12....”

“Kutsal Kitap, hazinelerini bu son nesil için biriktirmiş ve bir araya toplamıştır. Eski Antlaşma tarihindeki bütün büyük olaylar ve ciddi vakalar, bu son günlerde kilisede tekrar edilmiş ve edilmektedir.” Selected Messages, kitap 3, 338, 339.

Yeşaya'ya göre, son yağmurun mesajı bir mesajdır; çünkü kötülerin onu işitmeyi reddedeceğini belirtir ve bu mesajı "satır üzerine satır" diye tanımlar.

Kime bilgi öğretecek? Ve kime öğretiyi anlayacak hâle getirecek? Sütten kesilmiş olanlara mı, memeden ayrılmış olanlara mı? Çünkü buyruk buyruk üzerine, buyruk buyruk üzerine; satır satır üzerine, satır satır üzerine; burada biraz, orada biraz olacaktır. Çünkü kekeme dudaklarla ve başka bir dille bu halka konuşacaktır. Kendilerine, “Yorgun olana dinlenme verebileceğiniz istirahat budur; ve işte tazelenme budur” dediği hâlde, yine de dinlemek istemediler. Ama Rab'bin sözü onlar için buyruk buyruk üzerine, buyruk buyruk üzerine; satır satır üzerine, satır satır üzerine; burada biraz, orada biraz oldu; öyle ki gidip arkaya doğru düşsünler, kırılıp parçalansınlar, tuzağa düşürülsünler ve yakalansınlar. Yeşaya 28:9–13.

Az önce belirlediğimiz altı çizgiden (ve elbette değinmediğimiz başkaları da var) biri, çölde dolaşmaya yol açan aşamalı bir sınavın sonu olarak 1863'ü vurgular. İkisi, eski bir antlaşma halkının bir kenara bırakılıp yerine yeni bir seçilmiş halkın getirilmesini vurgular. Bir tanesi, Tanrı'nın laneti altında olduğu haliyle yıkık ve terk edilmiş bırakılması gereken bir şeyi yeniden inşa etmeye yönelik bir laneti; bir diğeri ise gitmeniz yasaklanan yere geri dönmeye yönelik bir laneti işaret eder. İkisi, Habakkuk'un iki levhasını temsil eden On Emir'in iki levhasının sahtelerine örnekler sunar.

Harun ile Yeroboam'ın altın buzağuları, sahte bir "kiskandıran put" imgesini temsil eder; bu da sahte 1863 tablosunu temsil ediyordu. Bir araya getirildiğinde, Harun ve Yeroboam adlı iki tanığın öğrettiği üzere, Habakkuk'un iki tablosu tıpkı On Emir'in iki levhasının Tanrı'nın tek yasasını temsil etmesi gibi, tek bir tabloyu temsil eder. Bir araya geldiklerinde iki unsurdan oluşan tek bir sembole dönüşürler. Tanrı'nın yasasının iki levhasındaki aynı peygamberlik dinamikleri Habakkuk'un iki tablosunda da mevcuttur ve Harun ile Yeroboam'ın sahteleri birlikte bu peygamberlik olgusunu ele alır.

Adventizmin ilk nesli, Hezekiel'in sekizinci bölümündeki kıskançlık putuyla simgelenmiştir. Hezekiel'in sekizinci bölümünde, altıncı yılın altıncı ayının beşinci gününde başlayan görüm, dokuzuncu bölüme kadar devam eder; orada yüz kırk dört binin mühürlenmesi tasvir edilir. Dokuzuncu bölümdeki mühürlenme tasvirini ele alırken Ellen White, Tanrı'nın itaatsizleri üçüncü ve dördüncü kuşakta yargıladığını belirten karakter niteliğini de dahil eder. Böylece, doğrudan ikinci buyrukla bağlantılı olan gerçeği de içerir; bu buyruk, Harun'un ve Yarovam'ın altın buzağularında olduğu gibi putlara tapınmayı yasaklar.

'Ve belinde yazıcının mürekkep hokkası bulunan, keten giysiler giymiş adama seslendi; Rab ona dedi: Şehrin ortasından, Yerusolim'in ortasından geç ve onun ortasında yapılan bütün iğrençlikler yüzünden inleyip ağlayan insanların alınlarına bir işaret koy. Ben işitiyorken, ötekilere de şöyle dedi: Onun ardından şehirde dolaşın ve vurun; gözünüz esirgemesin, acımayın; yaşlıyı da genci de, kızları, küçük çocukları ve kadınları büsbütün öldürün; fakat üzerinde işaret olan hiçbir adama yaklaşmayın; ve kutsal yerimden başlayın. Bunun üzerine evin önündeki ihtiyarlardan başladılar.'

İsa, göksel tapınaktaki merhamet makamını bırakıp oç giysisini kuşanmaya ve Tanrı'nın onlara verdiği ışığa karşılık vermemiş olanlar üzerine yargılarla öfkesini dökmeye hazırlanıyor. 'Kötü bir işe verilen hüküm hemen yerine getirilmediği için, insanların oğullarının yüreği kötülük yapmaya bütünüyle yönelir.' Rab'bin onlara karşı gösterdiği sabır ve uzun tahammülle yumuşamak yerine, Tanrı'dan korkmayan ve gerçeği sevmeyenler kötü yollarında yüreklerini sertleştiriyorlar. Ama Tanrı'nın tahammülünün de bir sınırı vardır ve birçokları bu sınırları aşılıyor. Lütfun sınırlarını aşılar; bu yüzden Tanrı müdahale etmeli ve kendi onurunu savunup haklılığını göstermelidir.

Amoriler hakkında Rab şöyle dedi: "Dördüncü kuşakta buraya tekrar gelecekler; çünkü Amorilerin suçu henüz dolmadı." Bu ulus putperestliği ve yozlaşmışlığıyla göze çarpıyor olsa da, kötülüğünün ölçüsünü henüz doldurmamıştı ve Tanrı onun bütünüyle yok edilmesi için buyruk vermeyecekti. Halk, mazeretsiz kalmaları için, ilahi gücün belirgin biçimde tezahür ettiğini görecekti. Merhametli Yaratıcı onların kötülüğüne dördüncü kuşağa kadar katlanmaya razıydı. O zaman, daha iyiye doğru bir değişiklik görülmezse, yargıları onların üzerine inecekti.

Yanılmaz bir kesinlikle, Sonsuz Olan hâlâ bütün ulusların hesabını tutuyor. Merhameti tövbeye çağrılarla sunulduğu sürece bu hesap açık kalacaktır; fakat rakamlar Tanrı'nın belirlediği bir miktara ulaştığında, gazabının icrası başlar. Hesap kapanır. İlahi sabır sona erer. Onlar adına artık merhamet dilenmez.

Peygamber, çağlar boyunca ileriye bakarken, bu zaman gözlerinin önüne serilmişti. Bu çağın ulusları eşi benzeri görülmemiş merhametlere mazhar oldu. Göğün en seçkin nimetleri onlara verildi; ancak artan kibir, açgözlülük, putperestlik, Tanrı'ya karşı hor görme ve alçakça nankörlük onlar aleyhine yazılıdır. Tanrı ile hesaplarını hızla kapatıyorlar.

Ama beni titreten şey, en çok ışığa ve ayrıcalıklara erişmiş olanların yaygın günahkârlıkla kirlenmiş olmalarıdır. Çevrelerindeki doğruluktan sapmış kimselerin etkisiyle, birçoğu, hatta gerçeği benimsediklerini söyleyenler arasından bile, soğuyor ve kötülüğün güçlü akıntısına kapılıp gidiyor. Gerçek dindarlık ve kutsallığa yöneltilen genel küçümseme, Tanrı ile yakından bağ kurmayanların O'nun yasasına duydukları saygıyı yitirmelerine yol açıyor. Eğer ışığı izleyip gerçeğe yürekten itaat ediyor olsalardı, bu kutsal yasa böylece hor görülüp bir kenara itildiğinde onlara daha da kıymetli görünürdü. Tanrı'nın yasasına yönelik saygısızlık ne kadar belirginleşirse, ona riayet edenlerle dünya arasındaki ayırım çizgisi de o kadar belirginleşir. Bir kesimde onlara yönelik hor görme arttıkça, diğer bir kesimde ilahi buyruklara duyulan sevgi artar.

"Kriz hızla yaklaşıyor. Hızla kabaran rakamlar, Tanrı'nın ziyaret vaktinin artık gelmek üzere olduğunu gösteriyor. Cezalandırmaya gönlü razı olmasa da, yine de cezalandıracak; hem de çabucak. Işıktaki yürüyenler yaklaşan tehlikenin işaretlerini görecek; ama yıkımı sakın ve kaygısız bir bekleyiş içinde bekleyip, Tanrı'nın ziyaret gününde halkını koruyacağı inancıyla kendilerini avutmasınlar. Hiç de öyle değil. Başkalarını kurtarmak için gayretle çalışmanın kendi görevleri olduğunu bilmeli ve yardım için güçlü bir imanla Tanrı'ya yönelmelidirler. 'Doğru kişinin etkili, hararetli duası çok şey başarır.'"

Dindarlığın mayası gücünü bütünüyle yitirmedi. Kilisenin tehlike ve bunalımının en yoğun olduğu zamanda, ışıktaki duran küçük bir topluluk, ülkede işlenen iğrençlikler için iç çekip ağlayacaktır. Ama duaları özellikle kilise için yükselecektir; çünkü üyeleri dünyanın tarzına göre davranmaktadır.

Bu sadık birkaç kişinin içten duaları boşa gitmeyecek. Rab intikamcı olarak ortaya çıktığında, imanını saflığı içinde koruyan ve kendilerini dünyadan lekesiz tutan herkesin de koruyucusu olacaktır. İşte Tanrı'nın, kendisine gece gündüz yakaran kendi seçilmişlerinin öcünü — onlara uzun süre sabretse bile — almayı vaat ettiği zaman budur.

Emir şöyledir: "Kentin ortasından, Yerusâlim'in ortasından geç ve orada yapılan bütün iğrençlikler için iç çekip ağlayan erkeklerin alınlarına bir işaret koy." Bu iç çekip ağlayanlar yaşamın sözlerini duyurmuşlardı; uyarmış, öğüt vermiş ve yalvarmışlardı. Tanrı'ya saygısızlık etmiş olanlardan bazıları tövbe etti ve yüreklerini O'nun önünde alçalttı. Ama Rab'bin yüceliği İsrail'den çekilmişti; pek çoğu hâlâ dinin biçimlerini sürdürse de, O'nun gücü ve varlığı yoktu. Tanıklıklar, cilt 5, 207-210.

Hezekiel'in ortaya koyduğu mühürleme görüşünü doğru biçimde ayırt edebilmek için, Adventizmin dört neslini anlamak esastır. Kardeş White, seçtiğimiz pasajda doğrudan Hezekiel'in dokuzuncu bölümüne atıfta bulunarak başlar ve seçtiğimiz kısmın sonu da Hezekiel'in dokuzuncu bölümüne doğrudan bir atıfla biter. Bu pasajda Hezekiel hakkında şöyle der: "Peygamber, çağların ötesine bakarken, bu zaman kendisine görüşünde sunulmuştu." Hezekiel, yüz kırk dört binin

mühürlenmesi sırasında gerçekleşen durumları gördü.

Önceki yazıda, Peygamberlik Ruhu'ndan üç belirli pasajla tespit ettik ki, Yeşaya'nın "Efrayim'in sarhoşları"—bu pasajda "ihtiyarlar" olarak tanımlanan ve her iki pasajda da Yeruslüm'in (Adventizm) önderliğini temsil edenler—eski yıllardaki gibi Tanrı'nın kudretinin güçlü bir tezahürünün olacağını göremiyorlar. Bu pasajda, görmeyi reddettikleri Tanrı'nın gücünün tam da o tezahürü, üzerlerine getirilen ilahi yargının bir parçası olarak gerçekleşecektir; çünkü şöyle denmektedir: "Halk, mazeretsiz bırakılmaları için, ilahi kudretin belirgin bir şekilde tezahür ettiğini görmeliydi."

Laodikya Adventizmi, 11 Eylül 2001'de çiselemeye başlayan son yağmurun tezahürünü görmeyi reddediyor, ancak son günlerde Gece Yarısı Çılgılığı mesajı tekrarlandığında o yağışın doruk noktasını görecekler. O mesaj, üçüncü felaket olan İslamdır. Mesihlerini daha yeni çarmıha germiş olan eski İsrail'in önderleri, Kutsal Ruh'un Pentekost'ta dökülmesini görmedi mi?

Bu pasaj, bağlam gereği Hezekiel tarafından Yeruslüm olarak temsil edilen kiliseyi tanımlamaktadır; kilisenin (Yeruslüm'in) içindeki üyeler ise, aynı zamanda "ışıkta yürüyenler" ve "sadık azınlık" olarak tanımlanan "küçük bir topluluk" ile karşılaştırılır. Kutsal Kitap, "çağrılan çoktur, seçilen azdır" diye öğretir. Pasajın konusu, Tanrı'nın halkının üzerine getirilen Tanrı'nın gazabını da içerir. Halk yargılarını kendi üzerlerine kendileri getirmiştir; ancak Tanrı, yıkım işini yerine getirenlerin kendi melekleri olduğunu özellikle vurgular. Tanrı asla yalan söylemez ve insanların suçunu üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar bizzat kendisinin cezalandıracağını vaat etmiştir. Yargının infazını Tanrı'dan başkasına atfetmek, O'nun karakterini inkâr etmek ve O'nun yalancı olduğunu ima etmektir.

Pasaj şunu belirtir: Hezekiel'in yok edici melekleri Yeruslüm'in içinden geçmeye başladıklarında, işte o zaman "O'nun gazabının hizmeti başlar." Tanrı'nın gazabı Yeruslüm'le başlar; Yeruslüm O'nun kilisesidir; bu da Laodikya Adventizmi'dir.

Çünkü yargının Tanrı'nın evinde başlaması gereken zaman geldi; önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olur? 1. Petrus 4:17.

Tanrı'nın gazabı Tanrı'nın melekleri aracılığıyla yerine getirilir; işleri başladığında ise onlara "vurun, hepsini" ve "gözünüz esirgemesin, acımayın: yaşlısını da gencini de, kızları da, küçük çocukları da, kadınları da bütünüyle öldürün; fakat üzerinde işaret bulunan herhangi bir adama yaklaşmayın; ve Benim Kutsal Yerimden başlayın" diye buyrulur. Tanrı'nın gazabı kutsal melekler tarafından icra edilir; burada belirtmek istediğimiz nokta, Tanrı'nın gazap hizmetinin başlangıcının dördüncü kuşakta gerçekleştiğidir.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Ve Rabbin kurban gününde şöyle olacak: Prensleri, kralın çocuklarını ve yabancı giysiler giyenlerin hepsini cezalandıracağım. Yine o gün, eşik üzerine atlayanların, efendilerinin evlerini şiddet ve hile ile dolduranların hepsini cezalandıracağım. Ve o gün, Rab şöyle diyor: Balık Kapısı'ndan bir feryadın sesi, ikinciden bir uluma ve tepelerden büyük bir çattırtı olacaktır. Uluyun, ey Maktesh sakinleri, çünkü bütün tüccar halk kesildi; gümüş taşıyanların

hepsi kesildi. O zamanda, Yerusalim'i mumlarla arayacağım ve tortularının üzerinde durgunlaşmış adamları cezalandıracağım; yüreklerinde, "Rab ne iyilik yapacak ne de kötülük yapacaktır" diyenleri. Sefanya 1:8-12.